

No. 5414.

D E H O O G E R A A D D E R N E D E R L A N D E N ,

Gezien het beroepschrift in cassatie van Y te Z, tegen de uitspraak van den Raad Beroep voor de Directe Belastingen te Utrecht van 6 April 1932 betreffende zijn aanslag in de Inkomstenbelasting over het belastingjaar 1930/31;

Gezien de stukken;

Gelet op de schriftelijke conclusie van den Procureur-Generaal, strekkende tot verwerping van het beroep;

Overwegende dat belanghebbende die voor het belastingjaar 1930/31 in de Inkomstenbelasting was aangeslagen naar een zuiver inkomen van f.60000.-, tegen dien aanslag een bezwaarschrift heeft ingediend bij den inspecteur der directe belastingen te W die bij beschikking van 25 Januari 1932 den aanslag heeft verminderd en nader vastgesteld naar een zuiver inkomen van f.26803.-, daarbij de praktijk-opbrengst van belanghebbende begrootende op twintig duizend gulden zuiver;

dat belanghebbende zich daarop heeft gewend tot den Raad van Beroep voornoemd en in zijn beroepschrift die praktijk-opbrengst heeft gesteld op f.11923.- en diensgevolge heeft gevraagd het inkomen met f.8077.- te willen verminderen:

Overwegende dat de Raad van Beroep de beschikking van den inspecteur heeft gehandhaafd en daarbij heeft overwogen:

dat de gemachtigde van reclamant heeft erkend dat reclamant een uiterst slordige administratie voert en diensgevolge dan ook de opgaven van reclamant betreffende vermogen en inkomen den toets der kritiek geenszins konden doorstaan; dat mede als niet weersproken is komen vast te staan dat reclamant over vorige boekjaren nimmer gehoor gaf aan de oproeping vanwege de administratie om zijn aangiften te komen toelichten;

dat reclamant zich ter staving van het door hem genoemde bedrag voor inkomsten uit de praktijk over 1929 heeft beroepen op de door hem genoteerde maandelijksche praktijkontvangsten, die verkregen waren uit optellingen van de dagelijksche ontvangsten, die op losse papiertjes zouden zijn vermeld;

dat reclamant op grond van zijn ambtsgeheim bezwaar heeft gemaakt laatstgenoemde bescheiden aan zijn raadsman of aan den inspecteur te laten zien, aangezien daarop ook de namen der patienten voorkwamen; dat hij alleen de maandelijksche optellingen heeft vertoond;

dat verder is komen vast te staan dat reclamant er geenerlei privéboekhouding op na houdt, zoodat ook elke kascontrole onmogelijk is;

dat de Raad met de administratie van meening is, dat er onder deze omstandigheden geen aanleiding bestaat genoeg te nemen met de gegevens van reclamant, daar dele ten eenenmale oncontroleerbaar zijn, en de wijze waarop reclamant zijn administratie hield ook niet den minsten waarborg geeft, dat de door hem genoteerde bedragen inderdaad al zijn praktijkontvangsten behelzen;

dat de Raad zich verder vereenigt met de door de administratie gedane schatting;

dat immers reclamant bekend staat als een te Z zeer drukke praktijk uitoefenende homoeopathische geneesheer, die behalve in de stad zijner inwoning geregeld spreekuren houdt te V en U;

dat een zuivere praktijk opbrengst van f.20000.- derhalve als een aan den lagen kant gedane schatting moet worden beschouwd;

Overwegende dat in cassatie is gesteld:

Schending en verkeerde toepassing van artikel 16 van de wet van 19 December 1914 Staatsblad 564, aangezien de motieven de uitspraak niet vermogen te dragen;

Overwegende dat ter toelichting is aangevoerd;

dat de Raad ten onrechte heeft overwogen, dat door belanghebbende's gemachtigde is erkend, dat belanghebbende een uiterst slordige administratie voert, immers die gemachtigde ten aanzien van het praktijkinkomen zulk eene erkenning niet heeft gedaan;

dat belanghebbende zich steeds volkomen terecht op het standpunt heeft gesteld, dat hij geen toelichting betreffende zijn praktijkinkomen kon geven zonder met zijn ambtsgeheim in conflict te komen;

dat de Raad den bewijslast niet mocht omkeeren, daar van toepassing van artikel 80 der Wet op de Inkomstenbelasting 1914 geen sprake kan zijn, nu belanghebbende niet volgens de wet verplicht, was om boek te houden en de Raad niet kon volstaan met een door den inspecteur geheel willekeurig genomen bedrag als praktijkwinst over te nemen;

Overwegende dat de eerste grief van belanghebbende afstuit op de feitelijke en in cassatie onaantastbare beslissing van den Raad, dat belanghebbende's gemachtigde heeft erkend hetgeen in de eerste overweging van 's Raads uitspraak nader wordt omschreven;

Overwegende, dat de tweede grief den belanghebbende evenmin kan baten; dat hij immers door zijn beroepsgeheim niet werd verhinderd om gehoor te geven aan de oproepen vanwege de administratie om zijn aangifte te komen toelichten, daar het geheel van de aan den geroepene te stellen vragen afhangt, of bij de beantwoording daarvan van schending van het beroepsgeheim sprake zou kunnen zijn;

Overwegende dat ook de laatste grief niet tot cassatie kan leiden vermits de Raad geenszins den bewijslast omkeerde, doch zelfstandig de zuivere praktijk-opbrengst door middel van schatting heeft berekend, zulks op grond van den omvang van de door belanghebbende te Z en in andere steden uitgeoefende homoeopatische praktijk, en daardoor zijne beslissing genoegzaam met redenen heeft omkleed;

Verwerpt het beroep.

Gedaan bij de Heiren Segers, Vice-President, Polak, Van Woudenberg Hamstra, Fick en Nypels, Raden, en door voornoemden Vice-President uitgesproken ter Raadkamer van den twaalfden Oktober 1932, in tegenwoordigheid van den Substituut-Griffier Somer.

Somer

Segers